

הלל ושמאי מכינים את השבת | אגדת חז"ל

מספרים על שני חכמי המשנה הידועים, הלל ושמאי, שלכל אחד מהם הייתה דרך משלו להתכונן לקראת השבת.

על שמאי הזקן אמרו שבכל אחד מימות השבוע, הוא היה דואג וטורח לקראת שבת ואפילו אוכל 'לכבוד שבת'.

שאלו אותו: איך אתה עושה זאת? כיצד זה אפשרי לאכול בכל יום גם לצרכי אותו היום וגם לכבוד שבת?

וכך הוא סיפר: אני שומר כל מאכל משובח שאני מוצא לכבוד השבת.

כך למשל: אם אמצא בשוק בשר משובח, אקנה מיד ואשמור לארוחת השבת, אפילו ביום ראשון. אם בהמשך השבוע

אמצא בשר משובח יותר, אוכל את הבשר שקניתי יום קודם, ואשמור את הבשר החדש לארוחת השבת, וכן הלאה ביתר

הימים, עד לשבת. בשבת אני נהנה מן המאכלים המשובחים ביותר שמצאתי ושמרתי במשך השבוע.

לעומתו, הלל הזקן היה אוכל בכל יום את מה שמצא והגיע אל שולחנו, וסומך על אלוהים ועל עצמו שיצליח לכבד את

השבת במטעמים שימצא ויכין לשבת, כשזו תתקרב.

לכן, סיפרו עליו שכל מעשיו, גם בימות החול, היו 'לשם שמיים' [למען מטרה נעלה ולא לטובתו הפרטית].

שאלו את הלל: מדוע אתה דוחה את ההכנות לשבת עד לסוף השבוע? אתה לא דואג שמא לא תמצא מאכלים משובחים

לשבת?

השיב הלל: "ברוך השם יום יום". כל יום ראוי לברכה משלו, וגם הברכה ליום השבת תגיע בזמן שלה.

מכאן אנו לומדים על שתי דרכים להתייחס אל השבת ולכבדה:

בית שמאי (תלמידיו של שמאי) מְכוּוֹנִים לשבת כל השבוע. הם מכנים את יום ראשון 'אחד בשבת' (וכן הלאה 'שני בשבת',

שלישי בשבת'...), וטורחים להזכיר לכבד את השבת כבר מתחילת השבוע.

בית הלל (תלמידיו של הלל) לעומתם, מתחילים להכין את השבת רק לקראת סוף השבוע, והם מתייחסים לכל יום

כשלעצמו כיום שיש בו ברכה.

(עובד על-ידי צוות מכון שיטים, על בסיס המסופר בתלמוד הבבלי, מסכת ביצה דף טז עמוד א)

כיצד התכונן כל אחד מהחכמים, הלל ושמאי, לקראת השבת? מה היה חשוב במיוחד לכל אחד מהם?

מה היחס בין ימות השבוע לבין השבת לפי שני החכמים?

איזו גישה מתאימה יותר לאופן שבו אתם/ן מתייחסים/ות לשבת בין ימי השבוע? חשבו על דוגמה.

שאלות